

California dreaming

[singlepic id=262 w=250 h=247 float=left]

Billig nattklubb eller nytt koncept för klädbutiker? Med ung naken kvinnohud och perfekta tonårskroppar som lockbete. Easy going, easy clothing, foxy ladies.

Krönika i [SocialPolitik nr 2 2012](#) | Text: Mark Emmoth | [Prenumerera](#)

Jag flanerar lättjefullt runt i Stockholm city. Glider in på Gallerian och kommer fram till bortre änden av shoppingparadiset. En hög fasad tornar upp sig. Som en spansk hacienda i kolonial stil. Anonymt. Ingen butiksskylt. Hmm.

Jag går upp på verandan för att börja utforska stället. Mycket sparsam belysning. Dunkelt. En smal, lättklädd tjej i väldigt korta shorts hälsar på mig med ett inbjudande leende:

– Hello there! Welcome in!

Bli lite tagen på sängen av situationen och får bara fram ett mumlande hej i hopp om att hon kan lite grundläggande svenska. Jodå. Ung är hon sannerligen, kanske runt nitton. Men vad håller hon på med egentligen? Och vad är det här för något? Engelska? Naken hud? Känns som en nattklubb av den simplare sorten.

Trevar mig vidare och urskiljer bland mörklackerade hyllor en och annan hög med t-skjortor och shorts i bjärta pastellfärger. En lång, ung man pysslar med en av högarna. Han är klädd i flip flops, kortärmad tröja och shorts. Solariebrun, slimmad, muskullös och med ett vinnande leende. Som en Bay watch-stjärna ungefär. Fast i verkligheten.

En klädaffär således.

Ett rymligare utrymme öppnar upp sig härnäst. En kassadisk, och bakom den några smala, glada tjejer i övre tonårsåldern. De tar hand om kunderna. Framför disken i en fåtöljgrupp sitter fyra unga tonårskillar. De verkar inte göra något

speciellt. Och någon brådska verkar de sannerligen inte ha. Jag byter några ord med dem. Killarna säger att det är ett bra ställe. Jag för på tal att personaltjejerna är slående lättklädda. Vad tycker de om det?

– Det är bra, perfekt! Säger en av dem med ett skälmsk leende. Han får fnissande medhåll av de andra:

– Ja, det är sjyst att sitta här, säger en annan av killarna.

I det tredje rummet möts jag av ännu en smajlande ung tjej, givitvis smal, och klädd i ett tunt, kråsat linne med generös urringning. Shorts och flip flops också förstås. Mycket hud som förevisas. Hennes flörtiga sätt får mig att undra vad hon egentligen är beredd att göra för mig. Hon berättar att personalen måste ha den här stilen. Men det är okej att välja långbyxor om man vill. Flip flops är dock ett måste.

– En sexig look? undrar jag.

– Nä, skrattar hon. Snarare en känsla av Kalifornien. Sol och stranden och så liksom. Det är det vi vill ha här på Hollister.

Hon försäkrar mig att hon är bekväm i sin utstyrsel. Bekväm i sin roll som förebild för hur en bra tjej ska vara tänker jag. Jag ursäktar mig och låtsas som att jag måste botanisera vidare i klädsortimentet. Och visst. Där borta står en smal tjej i vita långbyxor som är så tajta att de verkar vara sprayade på hennes häck. Höfterna studsar utmanande i takt till den dunkande musiken som fyller butiken. Hon ropar efter en kund som lämnar inrättningen:

– Bye! Have a good one!

En kvinna i 50-årsåldern har förirrat sig in. Hon är inte imponerad:

– De som jobbar här är bara utsmyckning. De behöver inte kunna något. Deras utseende handlar om att det är så här det ska vara. Det här är drömmen.

Den amerikanska skitdrömmen. Stereotypa könsroller. Fantasilöst skönhetsideal. Robotiserande perfektionism. Wellcome to Sweden – ?

markemmoth@hotmail.com